

operibus Callimachi nihil sit reliquū, præter hymnos istos & pauca epigrammata, sparsim apud alios extantia: non putavi committendum fore ut iste reliquæ quamlibet exiguæ negligenterentur. Quantus enim fructus ad lectorem Græcarum literarum & philosophiæ studiosum ex hoc autore redeat, tum ex suprâ commemoratis est euidens, tum ex ipso artifice, quem opus suum commendabit, apertissimè intelligetur. Gratum igitur hunc meum laborem iuuentuti fore arbitror, quem istis reliquiis exornandis, pro virili mea publicis inseruiturus commodis, impendi: tametsi & maledicos olfacio, qui propositum meum odiosè sugillent, & inuidos, qui malitiosè subsannent. Contra quorum morsus ut tua, generosissime Comes, ope & patrocinio, tanquam Aiacis clypeo, aut Palladis ægide, tutus sim, totum hoc quantulumcunque est Callimachi opus, Latinis versibus à me redditum & annotationibus explicatum, G. T. D. offero & commendo. Est enim G. T. D. artium & literarum humanarum studio ita exulta, ut non solum de propositis in conuictu rebus, Latinè & eleganter differere, sed etiam aliorum dicta solerter diiudicare possit. Quo fundamento præclarè iacto, nuper ad legum & iuris ciuilibus studium feliciter aspirauit: in quo tantos fecit progressus, ut ad rerum gubernacula dexterius gerenda, non parum commodi & emolumentum hinc allatura esse videatur. Tum verò omnium quæ ad religionis cultum pertinent, tanto amore afficitur, ut optimo cuique bene de se sperandi latissimam fenestram aperuerit: quod & legum literarumque discendarum ardens in ea desiderium, & laudandus pietatis amor est. Etsi his rebus scio laudari principes & rerum dominos non solere. piū & eruditum hominem dici, hodie priuata laus est, nec multum habet commendationis in rege aut viro principe: generosum, fortem, iustum, seuerū, locupletem, beneficū, largum, magnificū: hæ sunt regiæ & splendidæ laudes. T. verò G. D. ne his quidem ipsis virtutibus orbata est: quæ quantum cæteros pietate & doctrina, tantum & comitate ac munifica liberalitate antecedit. Id enim vno ore omnes reipub. Tubingensis ciues mecum fatebuntur, tuæque in se maxima beneficia, cum omni posteritate, grata memoria perpetuò prosequuntur. Sed quid mirum, te his maximis virtutibus excellere, quum ad generosam tuam indolem optimorum virorum laudabilis accedat institutio? quos quum illa summo amore & veneratione colat, fieri non potest quin pulcherrimæ virtutes inde proficiscantur. Habet enim G. T. D. duos vitæ morumque magistros, tanquam Nestorem & Phœnicem, Ioannem Syluagium, Dominum à Coubeke, & Matthæum Delium Hamburgensem: quorum ille, & generis dignitate, & omnium virtutum ornamentis, tum optimarum linguarum, Latinæ, Gallicæ, Hispanæ, & præter vernaculam Belgicam, etiam nostratis Germanæ peritia plurimum excellit: tum verò multarum rerum longo usu, & militari disciplina, compluribus iam annis exercitus & promptus est: hic autem, optimarum artium, philosophiæ, poetices, musicæ, linguarum & iuris ciuilibus doctrina ita ornatus, ut nihil de eo tam magnificè dici possit quod virtus eius non superet. Siue enim linguam causis acuit, seu ciuica iura Respondere parat, seu condit amabile carmen: Prima feret hederæ victricis præmia. Plura de his dicere singularis vtriusque modestia prohibet: quorum virtutes vix ab vlllo prædicabuntur, ut